

ת"פ 21698/05/17 - מדינת ישראל נגד יוסי בללי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21698-05-17 מדינת ישראל נ' בללי

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם יוסי בללי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נדב שחם

ב"כ הנאשם - עו"ד אדוה אלאב

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. ביום 12.5.2019, על יסוד הודייתו במסגרת הסדר דיוני, ולאחר תיקון כתב האישום, הורשע הנאשם ב-
2 עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירת איומים לפי
סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") שבעובדותיו הודה הנאשם, ביום
10.11.2016 בשעה 23:30 לערך, בלופט "בי-ארגמן" בבת ים (להלן: "**המקום**"), התקיימה מסיבת יום הולדת למגי
בכר, בה נכחו בין היתר, מזל בכר (להלן: "**מזל**"), עופר שי (להלן: "**עופר**"), נתנאל פולומבו (להלן: "**נתנאל**"), תומר
פולומבו (להלן: "**תומר**") והנאשם. במהלך המסיבה שתו הנוכחים משקאות אלכוהוליים והנאשם שתה 3 כוסות וודקה
רד-בול.

3. בנסיבות אלו, בזמן שאחז תומר במיקרופון ושר שירים במכונת הקריוקי, ניסה הנאשם למשוך את
המיקרופון מידו של תומר. לאחר שתומר התנגד, תקף הנאשם את תומר שלא כדין בכך שדחף אותו בחזהו. כתוצאה
מכך, נפלו תומר ומזל שעמדה לידו, על אנשים אחרים. בנסיבות אלו, החלו הצדדים להתווכח ולריב. הנאשם פנה
לתומר ולמזל ואמר: "איפה הם אני אזיין אותם, אני אשחט אותם" וזאת במטרה להפחידם או להקניטם. בהמשך
לאמור, אחזה מזל את הנאשם בחולצתו ואמרה לו "אתה מאיים על ילד בן 17?", בתגובה לכך, הכה אותה הנאשם

באגרוף, בעינה השמאלית. עת הגיעה המשטרה למקום ועצרה את הנאשם, קרא הנאשם מתוך הניידת אל נתנאל ואיים עליו באומרו: "זה לא נגמר, חכה, חכה" במטרה להפחידו או להקניטו.

תסקירי שירות המבחן

4. **התסקיר הראשון** בעניינו של הנאשם התקבל ביום 5.11.2019 ובו צוין כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לילדה, עובד כטכנאי בחברת ציוד כיבוי אש ולפני כן כשנתיים בחברה לגילוי אש. על פי התסקיר נטל הנאשם אחריות חלקית לביצוע העבירות והסביר התנהגותו על רקע שתיית אלכוהול לא מבוקרת והתנהגותם של נפגעי העבירה. הנאשם התקשה לפרט מחשבותיו ורגשותיו, כמו גם נסיבות רגשיות שעמדו בבסיס ביצוע העבירות, לדבריו בשל שכחה. הנאשם מסר כי אינו צורך אלכוהול מזה כ-3 שנים, וממוקד במישור המשפחתי והכלכלי, שלל נזקקות טיפולית בקבוצה לשליטה בכעסים ומסר כי המדובר במקרה יחיד. כמו כן הנאשם הביע עמדה אמביוולנטית ביחס להשתלבות בקבוצת "עבירה ראשונה". הנאשם טען בפני שירות המבחן לנזק שיגרם לו במישור התעסוקתי ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, והסביר כי במסגרת תפקידו כטכנאי בחברת ציוד אש מבצע את תפקידו בבנקים ובגופים ממשלתיים אשר מחייבים היעדר עבר פלילי.

5. כגורמי סיכון הביא שירות המבחן בחשבון את התייחסותו המקלה של הנאשם לתוצאות האפשריות של התנהגותו, לקשייו לשלוט בכעסים, לנטילת אחריות חלקית על ידו, לעמדתו האמביוולנטית ביחס לנזקקות טיפוליות, להיעדר בטחון בקשר לדמויות טיפול, לעובדה שהיה בגילופין בעת ביצוע העבירות, ולאופי העבירות בהן הורשע. כגורמים מפחיתי סיכון צוין היעדר עבר פלילי לנאשם, העובדה שממועד ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד חדשים, התרשמות שירות המבחן מתפקוד משפחתי ותעסוקתי, קיום גורמי תמיכה כבני משפחתו, ומסירת בדיקת שתן נקייה משרידי סם. לאור האמור העריך שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם בעתיד, וכי תוצאותיה הצפויות של ההתנהגות האלימה באם תתרחש עשויות להיות ברמת חומרה נמוכה. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון ב-3 חודשים ושילוב הנאשם בקבוצת עבירה ראשונה. בהתאם להמלצה ובהסכמת הצדדים, נעתרתי למבוקש.

6. **בתסקיר השני** הנושא תאריך 1.3.2020 פורט כי חרף ניסיון של שירות המבחן לשילוב הנאשם בקבוצת עבירה ראשונה ובקבוצה בתחום האלימות, הנאשם מסר כי עבודתו אינה מאפשרת לו להשתלב בקבוצות הטיפוליות והתנהגות השתתפות בטיפול בכך שיחל בשעה 17:00. שירות המבחן התרשם מעמדה בעייתית ומתנגדת להליך טיפולי, והיעדר נכונות ומוטיבציה לשתף פעולה. לאור האמור לא ראה שירות המבחן יעילות בהמשך מעורבותו.

7. בדיון שהתקיים ביום 5.3.2020 החליטה הסנגורית לטעון לעונש מבלי לקבל תסקיר משלים. בדיון שהתקיים ביום 14.5.2020, לאחר שנשמע הטיעון לעונש מטעם המאשימה, ולאחר שהסנגורית אף החלה טיעונה, עתרה לקבלת תסקיר משלים, משהנאשם הבהיר כי ברצונו לשתף פעולה עם שירות המבחן, על מנת שתיבחן שוב אפשרות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית, וכן לבחינת התאמתו לשילוב בתוכנית של"צ, ולבחינת עתירתו לביטול ההרשעה. בהחלטתי מאותו המועד הוריתי על קבלת תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, אשר יבחן את עתירתו לביטול הרשעה והתאמתו לביצוע של"צ.

8. **בתסקיר השלישי** נושא תאריך 10.9.2020 פורט כי הנאשם הביע תחושות צער וחרטה על התנהגותו האלימה, וביטא אמפתיה כלפי נפגעי העבירות על כך שגרם להם נזק נפשי ופיזי. הנאשם מסר כי מאז ביצוע העבירות החליף את מקום מגוריו וסביבתו החברתית, אינו צורך אלכוהול, וממוקד במישור המשפחתי והכלכלי. באשר להליך

הטיפול, שב הנאשם על עמדתו לפיה אינו פנוי לכך בגין עבודתו. הנאשם ביטא חשש מהרשעתו, משמעותה, והנזק שיכול להיגרם לעבודתו וללימודי תיווך מקרקעין בעתיד (מבלי שהציג מסמכים). שירות המבחן התרשם בהפחתה בסיכון במצבו של הנאשם. לאור נכונות הנאשם אשר נמצא מתאים לבצע צו של"צ, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות על הנאשם, וכן כי תישקל בחיוב ביטול הרשעתו משהנאשם נעדר עבר פלילי, ועל מנת למנוע פגיעה אפשרית בפרנסתו, ובמקצועו העתידי בתחום תיווך מקרקעין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

9. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם. בנוסף ציין כי המניע לביצוע העבירה היה "דבר של מה בכך", הפנה לחומרת האיומים מפי הנאשם, ולכך שהנאשם צרך אלוהול במועד ביצוע העבירות, עובדה אותה אין בהכרח לשקול לקולה, תוך שהפנה לפסיקה. לטענתו, בנסיבות ובראי הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד של"צ ובין 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות. לעניין הנסיבות הקונקרטיות בעניין הנאשם, הפנה ב"כ המאשימה לתסקירים שהתקבלו (באותה העת שני תסקירים) ולכך שמהם עולה כי הנאשם סובל מקושי בשליטה בכעסים, העולה בקנה אחד עם הרשעתו בזמן שירותו הצבאי בעבירת משמעת. עוד טען כי הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות, שלל נזקקות טיפולית וסרב לשתף פעולה עם הצעות שירות המבחן ולהשתלב בטיפול בקבוצות שהוצעו לו. בנוסף, הפנה לכך שהנאשם הודה רק לאחר תחילת שמיעת ראיות בתיק, כך שלטענתו חסכון הזמן לאור תזמון ההודיה מוגבל.

10. **ב"כ המאשימה** התנגד לביטול הרשעת הנאשם וטען כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה, בראי חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ובהעדר ראיות נדרשות לנזק קונקרטי לנאשם מההרשעה. לאור האמור סבר כי יש למקם את הנאשם במרכז המתחם לו עתר ולהשית עליו מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. בדיון ביום 14.9.2020 ציין שוב ב"כ המאשימה את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה. לאחר בירור בעת מתן גזר הדין עולה כי בשגגה נרשם בפרוטוקול כי בתחתית המתחם מאסר על תנאי בלבד, ואני מורה על תיקונו כך שירשם בשורה 19 לעמ' 77 לפרוטוקול לאחר מאסר על תנאי - לצד של"צ. ב"כ המאשימה עמד על עתירתו העונשית, תוך שציין כי גם עתה הנאשם אינו פנוי להליך טיפולי.

11. **ב"כ הנאשם** הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה אשר אף עלו בעת ניהול ההוכחות בתיק, וטענה כי הנאשם לא ניהל את התיק לשווא, וכי בחר להודות רק לאחר שתוקן כתב האישום באופן מהותי. עוד טענה כי כלל המעורבים באירוע היו שתויים, הפנתה להתנהלות המתלוננים וטענה כי בחרו להמשיך ולרוב עם הנאשם ולהחריף את האירוע. לדבריה, המדובר באירוע מצער וחד פעמי עבור הנאשם, תוך שהבהירה כי לנאשם אין בעיית סמים או אלוהול המצריכות טיפול, כי הנאשם הביע תמיהה על הרצון לשלבו בטיפול אולם הסכים להשתלב כאמור, אך לשירות המבחן לא היו קבוצות להציע בשעות בהן יכול היה להשתלב בטיפול בשל עבודתו.

12. לאחר קבלת התסקיר השלישי, ביום 14.9.2020 השלימה הסנגורית טיעוניה, ושב וטענה לחריגות האירוע בחיי הנאשם. לטענתה, הרשעה עלולה להקשות על הנאשם במקום עבודתו ויכולה אף להביא לפיטוריו משהחברה בה עובד הנאשם נותנת שירותים ללקוחות רבים, ביניהם מוסדות המדינה, והוא נדרש לטענתה להיות נעדר עבר פלילי. לתמיכה בטענותיה הגישה הסנגורית מסמך ממעסיק הנאשם (ע/1). ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, העבירות בוצעו לפני זמן רב, בשנת 2016, ומאז לא נטען כי הסתבך בביצוע עבירות נוספות, ולטענתה, העבירות על נסיבותיהן מאפשרות ביטול ההרשעה. עוד ציינה כי הנאשם אינו פנוי להשתלב בטיפול, אך חזרה וטענה לקושי אובייקטיבי בנוגע להיצע הקבוצות. עתירת הסנגורית היא לאימוץ המלצת שירות המבחן לביטול הרשעת

הנאשם והשתת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

דברי הנאשם

13. הנאשם מסר כי הוא מצפה לסיום ההליך וליציאה לדרך חדשה.

סוגיית ההרשעה

14. ככלל, ההליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי **הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, (פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. על ההגנה מונח הנטל לשכנע, כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), ע"פ 9893/06 **אסנת לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11, וע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015).

15. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי **הלכת כתב**, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. ראו גם: ע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **ביזינסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (12.6.2017).

16. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מההרשעה תלויה גם במהות הנאשם ויתר נסיבותיו ויש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, וטרם החלטה סופית יש אף לאזן, בסוג של מקבילית כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען לנאשם וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותיה (ובלבד שהמדובר בסוג העבירה ונסיבות המאפשרים לוותר על ההרשעה), ולבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול ההרשעה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך.

17. בראי המסגרת הנורמטיבית הכללית שלעיל, בחנתי את עתירת ההגנה לביטול הרשעת הנאשם. ביחס לסוג העבירות בביצוען הורשע הנאשם ונסיבותיהן, על פי הפסיקה, וגם אם דרך המלך היא להותיר ההרשעה בעבירות אלה על כנה, נקבע לא אחת כי ניתן לבטל את ההרשעה בנסיבות מתאימות, למרות הערכים החשובים המוגנים בעבירות שעניינם בשמירת שלמות גופם, ביטחונם ושלוות רוחם של המתלוננים (ר' ע"פ 7668/11 **מדינת ישראל נ' נטלי רוסטובצב** (24.4.2012), ע"פ 9090/00 **בעז שניידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.2001), עפ"ג 41723-11-14 **יוגב פודוגורני נ' מדינת ישראל** (7.10.2015), עפ"ג 25795-01-15 **אדוארד מרקוס נ' מדינת ישראל** (26.2.2015), ת"פ 36718-01-18 **מדינת ישראל נ' גיאורגי איזרייב** (24.6.2020), תפ 52215-08-18 **מדינת ישראל נ' עמי הנגשינג** (18.6.2020)). יחד עם זאת כאמור, ככל שמידת הפגיעה בערכים המוגנים רבה יותר,

כך על הנזק הקונקרטי לנאשם מההרשעה להיות מובהק יותר לשם ביטולה.

18. מבחינת נסיבות ועובדות כתב האישום המתוקן עולה כי המדובר במקרה זה באירוע אשר הלך והסלים, אותו החל הנאשם, אך בשל רצונו ליטול את המיקרופון מידיו של תומר על מנת לשיר במכונת הקריוקי. הנאשם ניסה למשוך את המיקרופון מידיו של תומר, ולאחר שזה התנגד דחף אותו, ותומר ומזל נפלו כתוצאה מכך על אחרים. בהמשך, לאחר ריב וויכוח פנה הנאשם למזל ותומר באיום חמור לפי יזיין אותם וישחט אותם. לאחר שמזל אחזה בחולצתו ואמרה לו "אתה מאיים על ילד בן 17?", תקף אותה הנאשם באגרופ לעינה. אם לא די בכך, הרי שגם בהיותו בניידת המשטרה קרא הנאשם אל נתנאל "זה לא נגמר, חכה חכה".

19. יש מקום לשקול לקולא מסוימת את העובדה שהנאשם והאחרים באירוע היו תחת השפעת אלכוהול, מה שככל הנראה תרם ללהט הרוחות והסלמת האירוע, ובשים לב לכך שאף לא נטען שלנאשם בעיה הנוגעת לצריכת אלכוהול מופרזת באופן רגיל, והתנהלותו באירוע הייתה ספונטנית ולא מתוכננת. זאת מבלי להתעלם מכך שטענה מסוג זה יכולה לשמש כחרב פיפיות בנסיבות מסוימות, וקיים קושי ליתן לה משקל ממשי לקולא משיקולי מדיניות (ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.2019)). למרות האמור, וגם תוך שקילת השיקולים לקולא, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה איננה מבוטלת, ובנסיבות אלה, לשם ביטול ההרשעה, על הנזק הקונקרטי לנאשם מההרשעה להיות ממשי ומשמעותי ומוכח היטב.

20. נקודת המוצא היא כאמור שעל ההגנה לשכנע שהרשעה בדיון תגרום לנזק קונקרטי וממשי לשיקומו או לעתידו של הנאשם, ואין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (ר': רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (1.1.2013), מפי כב' השופט שהם). בית המשפט העליון אף שב וקבע כי גם מקום בו קיים פוטנציאל פגיעה תעסוקתית, אך נותר שיקול הדעת אצל הגורם המקצועי הרלבנטי, קיים קושי לקבוע כי מתקיים נזק קונקרטי כנדרש (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019)). כך גם מקום בו נותר שיקול דעת אצל הרשות המנהלית ואף במקרים בהם דובר במי שעסק במקצוע עוד טרם הרשעתו (רע"פ 1746/18 **פלהיימר נ' מדינת ישראל** (26.4.2018), רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018). ראו גם עפ"ג (ת"א) 14552-08-19 **מדינת ישראל נ' אלפנדרי** (11.11.2019)).

21. במקרה הנדון טענות ההגנה וראיותיה לנזק הקונקרטי הנטען הן דלות ואינן מלמדות על נזק קונקרטי כנדרש. **בענ/1**, המכתב ממעסיק הנאשם נכתב "**אנו מקווים שליוסי לא יהיה רישום חריג כל שהוא שיהווה בעיה להכנס למקומות אלו** (לקוחות החברה- ד.א.)". ממכתב זה לא עולה בבירור כי באם יורשע הנאשם בדיון הוא יפוטל מעבודתו, ואף לא נכתב מפורשות כי הרשעה תהווה מחסום מלהיכנס לעסקי הלקוחות, מה גם שלמעסיק לקוחות רבים ושונים על פי המסמך. לאחר בחינת המסמך ואף שקילת טענות ההגנה ביחס לחריגות האירוע בנוף חייו של הנאשם, וביחס לכך שיתכן וירצה ללמוד תיווך מקרקעין בעתיד (כשאף לא הגיש כל ראיה או אסמכתא כי עסק או ביקש לעסוק בתחום זה), אינני מוצאת כי די בהן כדי ללמד על נזק קונקרטי ממשי ולהביא לביטול הרשעת הנאשם בנסיבות.

22. לא נעלמה ממני עמדת שירות המבחן הממליצה על ביטול ההרשעה, אך אינני מוצאת לאמצה בראי המפורט לעיל. במאמר מוסגר יש אף לציין כי חרף המלצת שירות המבחן לשילוב הנאשם בטיפול והזדמנויות שניתנו לו לשם כך, לא השתלב הנאשם בטיפול, לטענתו בהיעדר היצע קבוצות המתאים לשעות עבודתו. בנסיבות אלה, וגם אם פחתה מסוכנות הנאשם, אשר מלכתחילה הוערכה כנמוכה, כמפורט בתסקיר השלישי, קיימת להשקפתי חשיבות רבה גם להשתתפות עונש מאסר על תנאי על הנאשם, על מנת להרתיעו מלחזור ולבצע עבירות.

23. נתתי דעתי להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשם, בפרט בתסקיר השלישי שהוגש, כמי שמתפקד בדרך כלל באופן חיובי, ובחייו קיימים גורמי תמיכה כבני משפחתו והוא מביע צער וחרטה על מעשיו ואמפטיה למתלוננים. בנוסף, שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2016, את העובדה שלא נטען כי הנאשם ביצע עבירות נוספות מאז, וכי החליף את מקום מגוריו וסביבתו החברתית, אינו צורך אלכוהול, וממוקד במישור המשפחתי והכלכלי. שינויים מבורכים אלה, והערכת שירות המבחן לפיה קיימת מסוכנות נמוכה במצבו של הנאשם שאף ירדה על פי התסקיר השלישי, ישקלו בעת גזירת דינו של הנאשם, אך לא די בהם כדי להביא לביטול ההרשעה בנסיבות.

24. אשר על כן, הבקשה לביטול הרשעת הנאשם נדחית.

גזירת עונשו של הנאשם

מתחם העונש ההולם

25. אשר למתחם הענישה בעניינו של הנאשם, לאור ביצוע העבירות ברצף על ידי הנאשם ונסיבות ביצוען, יקבע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות כאירוע. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם פורטו לעיל, וכוללים את השמירה על שלמות גופם, ביטחונם ושלמות נפשם של המתלוננים. כפי שפורט במסגרת הדיון בביטול ההרשעה, במעשיו פגע הנאשם פגיעה שאינה מבוטלת בערכים מוגנים אלה, וזו מסקנתי אף לאחר מתן משקל לנסיבות לקולא.

26. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה כוללת מנעד רחב של עונשים שבין מאסרים מותנים או כאלה לצד צו של"צ ועד עונשי מאסר בפועל (ר' והשוו, תוך הבחנה נדרשת במקרים רלבנטיים: ת"פ (ת"א) 56472-07-15 **מדינת ישראל נ' אברהם גולפינג** (7.3.2018), ת"פ (ק"ג) 2744-08-19 **מדינת ישראל נ' אביעד דהן** (14.6.2020), ת"פ (א"י) 2540-07-16 **מדינת ישראל נ' פינגל** (9.7.2017) והפסיקה המוזכרת בהם).

27. בראי הנסיבות ותוך שקילת האירוע בכללותו, במקרה זה יקבע מתחם הענישה כעיתירת המאשימה אשר לרף התחתון, בין מאסר על תנאי לצד של"צ ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד פיצוי למתלוננים, ההגנה אף לא הציעה כל מתחם אחר.

העונש הקונקרטי לנאשם

28. בעניינו של הנאשם לא מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי להביא לסטייה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה אשר נקבע. הנאשם הוא יליד שנת 1989, נעדר עבר פלילי, על פי התסקיר הראשון בעת שירותו הצבאי נשפט על עבירות משמעת, אך לכך לא יינתן משקל בעת גזירת העונש. הנאשם הודה בביצוע העבירות במהלך ניהול ההוכחות לאחר תיקון כתב האישום בעניינו באופן ממשי, ועל פי התסקיר השלישי הביע חרטה וצער על מעשיו, ואמפטיה כלפי המתלוננים. האמור, כמו גם חיסכון הזמן השיפוטי לצד הודייתו ישקלו לקולא בעת קביעת העונש. לאור התיקון הממשי של כתב האישום טרם הודיית הנאשם ניתן אף להבין את הסיבה בגינה ביקש לנהל הוכחות עד לתיקונו.

29. נתתי דעתי לתסקירי שירות המבחן אשר פורטו בהרחבה לעיל ולהתרשמות החיובית מהנאשם ומידת מסוכנותו הנמוכה, הכל כמפורט בעיקר בתסקיר השלישי כאמור, גם אם הנאשם לא השתלב בסופו של יום בטיפול. בנוסף, שקלתי את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2016 ואת העובדה שהנאשם לא הסתבך מאז בביצוע עבירות נוספות. עובדה זו תומכת בטענתו לפיה העבירות שביצע כמפורט בכתב האישום חריגות בנוף חייו. כל אלה יזקפו

לזכותו. כלל המפורט לעיל מצדיק מיקומו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

30. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף 180 שעות לפי תוכנית של"צ במסגרת "רשת קהילה ופנאי" בחולון, בתפקיד עוזר לאיש תחזוקה ועזרה כללית לצוות על פי המלצת שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש במישור העונש.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירות אלימות כלפי הגוף או עבירת איומים.

ג. פיצוי למתלונן תומר בסך 500 ₪. פיצוי למתלוננת מזל בסך 700 ₪. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורציפים, הראשון ביום 01/12/20. לא ישולם תשלום, תעמוד היתרה במלואה לפירעון מיידי.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.